

РЕШЕНИЕ

№ 8966

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7261** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1,2 от ЗДСл.

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1,2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на Д. М. Р. от [населено място] срещу Заповед № ЧР-24-595/02.07.2024 година на Министър на младежта и спорта, с която последният прекратил служебното правоотношение на Д. М. Р. на длъжност – Държавен експерт в Дирекция „Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“, в Отдел“ Международно сътрудничество“ на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на издадената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон и в конкретния случай формално са изпълнени предпоставките на закона и на нормата на чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ, като цитираната в Заповедта Докладна записка не и е станала известна, и съдържанието не е доведено до знанието на оспорващия, което е ограничило правото и на защита, още повече, че длъжността- Държавен експерт продължава да съществува като нормативно определена позиция и органът по назначаването е следвало да извърши подбор и да има мотиви, като лицето, което е изготвило Докладната записка е назначена на длъжността едва през месец 05.2024 година, като няма реално реорганизация с цел оптимизация на работата и е налице превратно упражняване на власт. Иска се отмяна на Заповедта и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Д. М. Р. редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2

АПК не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Д., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Съображения относно незаконосъобразността на заповедта развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването-Министър на младежта и спорта редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юриконсулт Дряна, редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юриконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение,като моли да бъде редуцирано. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № ЧР-18-811/27.11.2018 година на Министър на младежта и спорта Д. М. Р. е назначена за държавен служител на длъжността - Държавен експерт в Дирекция „ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество, Отдел“ Международно сътрудничество“, считано от датата на връчване на заповедта -03.12.2018 година.

Със Заповед № ЧР-22-506/05.09.2022 година на Министър на младежта и спорта е наредено считано от 08.09.2022 година изпълнението на служебните задължения на незаетата длъжност-Директор на Дирекция„ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество да се осъществяват от Д. М. Р. – Държавен експерт в Дирекция„ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“, Отдел“ Международно сътрудничество“ при условията на вътрешно съвместителство за срок да назначаване на служител на незаетата длъжност , но не повече от 6 месеца.

Със Заповед № ЧР-23-75/28.02.2023 година на Министър на младежта и спорта Д. М. Р. е преназначена на длъжността Директор на Дирекция „ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“, считано от 01.03.2023 година за срок не по- дълъг от 4 години.

Със Заповед № ЧР-24-310/16.04.2024 година Министър на младежта и спорта прекратил временното преназначаване на Д. М. Р. на длъжност Директор на Дирекция „ Европейски проекти, програми и международно сътрудничество“ и възстановил Д. М. Р. на длъжност-Държавен експерт в Дирекция „ Европейски проекти, програми и международно сътрудничество“, Отдел“ Международно сътрудничество“ считано от датата на издаване на заповедта .

На 01.07.2024 година до Министър на младежта и спорта е депозирана Докладна записка от Директор на Дирекция“ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“ относно реорганизацията на работата и длъжностите в Дирекция „ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“, в която е посочено, че численият състав на Дирекция„ Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“ се състои от 14 щатни бройки, разпределени в 2 отдела и Директор както следва- Отдел“ Европейски програми и проекти“ – 6 щатни бройки, от които 1- Началник отдел, двама държавни експерти, един от които командирован на основание чл.61,ал.3 от ЗДСл, както и по един главен, старши и младши експерти, Отдел“ Международно сътрудничество“- 7 щатни бройки, от които един Началник отдел , трима държавни експерти, двама главни експерти, един от които командирован на основания чл.81в от ЗДСЛ, както и един младши експерт, като от посоченото е видно, че Дирекцията функционира на територията на страната с 12 човека и всичките функции следва да се обезпечат в рамките на този наличен числен състав , а след преглед на функционалната

компетентност, обемът на входящата и изходящата кореспонденция и съпътстващите ги работни процеси, които ги обезпечават, счита, че дейностите в Дирекцията могат да бъдат организирани и координирани по по-ефективен начин в рамките на наличния числен състав в Дирекцията и към момента броят на държавните експерти в Дирекцията е преобладаващ за сметка на липсата на служители с технически и спомагателни функции, каквито въобще няма като длъжности в Дирекцията, а такива функции се изпълняват от длъжността- Главен специалист, която е свързана с техническата обработка на документите, с практическо прилагане на законодателството, със събирането на информация и с административното обслужване на работни процеси, като посоченото е довело до това държавни служители и главни експерти, които съгласно чл.7, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията следва до осъществяват дейности по изготвянето на висококачествени/експертни анализи, прогнози, оценки и становища по сектори и хоризонтални политики с разработването, участието в разработването на проекти на стратегически документи и/или нормативни актове в съответната област на управление или други и понякога се налага да изпълняват основно технически и логистични функции, коти са несъответни на длъжността, и с цел обезпечаване на ефективното и ефикасно изпълнение на дейността на Дирекцията при спазване на строга финансова дисциплина е предложено да бъде направена реорганизация на работата и длъжностите в Дирекция „Европейски програми , проекти и международно сътрудничество, като изпълнението на функционалната компетентност и наличният и числен състав да се разпределят както следва- Отдел „Европейски програми и проекти“- 7 щатни бройки, от които -1 Началник отдел, двама държавни експерти, по 1 главен, старши и младши експерт, както и един главен специалист, Отдел“ Международно сътрудничество“-6 щатни бройки, от които един Началник отдел , един държавен експерт, двама главни експерти, един младши експерт и един главен специалист.

Със Заповед №РД-09-53-531/02.07.2024 година Министър на младежта и спорта , утвърдил считано от датата на издаване на заповедта промени в действащото от 23.04.2024 година длъжностно разписание на администрацията на Министерство на младежта и спорта, като в Дирекция „Младежки политики“ две щатни бройки „ Главен експерт да се трансформират в две щатни бройки „ Държавен експерт“, в Дирекция „ Спорт за високи постижения“ – 1 щатна бройка- Главен експерт се трансформира в 1 щатна бройка- Главен специалист, в Дирекция“Европейски програми, проекти и международно сътрудничество в Отдел“ Международно сътрудничество“ – две щатни бройки, държавен експерт се трансформират в 1 щатна бройка – Главен специалист, в Отдел „ Международно сътрудничество“ и 1 щатна бройка - Главен специалист в отдел“Европейски програми, проекти и международно сътрудничество и във връзка с извършената трансформация определили следната численост на отделите – Отдел“ „Европейски програми и проекти“-7 щатни бройки, в Отдел“Международно сътрудничество-6 щатни бройки, и посочил да се изготви поименно разписание на длъжностите в администрацията на Министерство на младежта и спорта въз основа на утвърдено длъжностно разписание .

На 02.07.2024 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № ЧР-24-595, с която прекратил служебното правоотношение на Д. М. Р. на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСЛ-поради съкращаване на длъжността.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 02.07.2024 година .

По делото е назначена, изслушана и оспорена от страна на процесуалния представител на оспорващия съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание , експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е, изслушана и неоспорена повторна съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подаден в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед №ЧР-24-595/02.07.2024 година, с която Министър на младежта и спорта прекратил служебното правоотношение на Д. М. Р. поради съкращаване на длъжността и отказ да заеме предложената длъжност е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената Заповед е издадена от компетентен орган-това е Министър на младежта и спорта, на когото изрично нормите на чл.4, т.32 и т.33 от Устройствения правилник на Министерство на младежта и спорта са предоставили правото да осъществява общото ръководство на администрацията като орган по назначаването и работодател, и да утвърждава вътрешните административни структури и длъжностното щатно разписание на Министерството.

Следва да бъде посочено,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за държавния служител](#) е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване.

Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че Г. Г. към датата на издаване на Заповедта е заемал длъжността- Министър на младежта и спорта, като същият е назначен на [09 април 2024 годинта](#) за служебен [Министър на младежта и спорта](#) и заемал тази длъжност до 27.08.2024 година, когато пак е определен за Министър на младежта и спорта и е продължил да изпълнява длъжността до 17.01.2025 година, когато е избрано новото редовно Правителство на РБ.

При издаването на Заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителя, а ако не стори

това, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Наред с това, твърдението на оспорващия, че не се е запознала с Докладната записка, която е послужила като основание за издаване на заповедта, което е довело до ограничаване правото и на защита. На първо място, извършването на структурни промени и утвърждаването на ново длъжностно разписание въз основа на Докладна записка е правомощие на органа по назначаването и какви структурни промени ще предприеме е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. На второ място, органът по назначаването няма задължение преди да утвърди ново Длъжностно разписание да оповести всички актове, които са послужили за изменение и утвърждаване на ново длъжностно разписание на всички служители и да ги довежда до знанието им, с цел да им осигури правото на защита. На още по-силно основание, в настоящата хипотеза при съкращаване на длъжността органът по назначаването няма никакво задължение да довежда до знанието на служителите, които смята да съкрати основанието, което е довело до промяна в структурата на администрацията и да посочи и да се аргументира защо и въз основа на какво извършва структурните промени.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че при издаване на заповедта са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила в посока липса на подбор. На първо място, понятието подбор на служителите в ЗДСл е непознато на ЗДСл, а подборът като способ е визиран в КТ, но той е неприложим по отношение на държавните служители и органът по назначаването няма задължение преди да пристъпи към издаване на заповед за прекратяване на служебно правоотношение в хипотезата на чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ да извърши подбор на служителите,които смята да съкрати. Наред с това, единствено ако в структурата на съответната администрация са утвърдени вътрешни правила за подбор, то само тогава органът по назначаването следва да извърши такъв, а настоящият случай не е такъв. Нещо повече- от заключението на вещото лице, изготвило повторната съдебно-икономическа експертиза, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че при направена проверка в Министерството на младежта и спорта няма документ, в който изрично да е разписана процедура, уреждаща реда при съкращаване в щата, респективно на това на извършване на подбор на персонала, като по този начин няма по какъв критерий/ признак е определено освобождаването на двамата служители на длъжност- Държавен експерт” в отдел „Международно сътрудничество” и запазване на третия и в административната преписка няма документ/ доклад, заповед или други/, в който да е посочено и да става ясно кои двама от общо тримата държавни експерти следва да бъдат освободени поради съкращаване на длъжността.В този смисъл е и заключението на вещото лице– М. Н., изготвило основното заключение, което е оспорено от страна на процесуалния представител на оспорващия, но което настоящата съдебна инстанция въпреки оспорването намира за обективно и компетентно изготвено и същото е в смисъл, че в административната преписка не са налице писмени данни и документи, в които да е посочено кои от двама от общо тримата държавни експерти следва да бъдат освободени поради съкращаване на длъжността и вещото лице е посочило, че в ЗДСл няма разпоредба относно критерии и признак на подбор на държавни служители при съкращаване на щата.

При издаване на заповедта ответникът по оспорването е спазил материално- правните разпоредби на ЗДСЛ.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване

изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **“че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“**

От събраните доказателства е видно, че оспорващият е заемал длъжността- Държавен експерт в Дирекция „Европейски проекти, програми и международно сътрудничество“ и от заключението по повторната съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице Ж. е видно, че щатните

бройки в Дирекция „Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“ съгласно Длъжностното разписание в сила от 23.04.2024 г. и в сила от 02.07.2024 г. са останали непроменени - 14. В Щатното разписание, което е в сила от 02.07.2024 година са закрити две щатни бройки за длъжността „Държавен експерт“ в отдел „Международно сътрудничество“ и са открити две щатни бройки за длъжността „Главен специалист“ в двата отдела на Дирекцията. Извършените структурни промени и утвърждаването на новото Длъжностно разписание от страна на органа по назначаването е въз основа на налична Докладна записка от Директор на Дирекция- Т. Т. от 01.07.2024 година, в която е обоснована необходимостта от служители, които да изпълняват технически и спомагателни функции, като е посочено и че „... обемът и естеството на работните процеси в отдел „Международно сътрудничество“ не налагат наличието на трима държавни експерти в отдела“, като е налице реално съкращаване на длъжността на оспорващия и бройките са намалени от 3 на 1. Обстоятелството, че са закрити две щатни бройки от длъжността -Държавен експерт и са открити две нови за Главен специалист, не води до извод, че налице превратно упражняване на власт и на практика длъжността на оспорващия е трансформирана в нова под ново наименование- Главен специалист. От приложените две Длъжностни характеристики на длъжността- Държавен експерт и на длъжността -Главен специалист вещото лице Ж. е извършила съпоставяне и сравнение на преките задължения, така, както са разписани в Длъжностните характеристики за длъжността, която е заемала Д. М. и длъжността „Главен специалист“ и посочила, че Държавен експерт участва в осъществяването и координирането на цялостната международна дейност на Министерството, в т.ч. двустранни и многостранни споразумения за сътрудничество; организация и контрол за тяхното изпълнение; организира и подпомага участието на министъра и други представители на министерството в международни прояви; осъществява оперативен контакт с чуждестранни дипломатически представителства в Република България и българските дипломатически представителства в чужбина; поддържа контакти с аналогични на ММС публични органи в други държави; подготвя командировки в чужбина и осигурява логистичното им обезпечаване; организира международни срещи и осъществява международна протоколна дейност на Министерство на младежта и спорта, а Главен специалист-Подпомага установяването на контакти с международни партньори /институции, спортни организации, федерации/ за съвместно разработване на проектни предложения,Държавен експерт-Координира и реализира подготовката и следи за изпълнението на двустранни и многостранни международни споразумения в областта на младежта и спорта, по които Република България/ ММС е страна, а Главен специалист-подпомага изготвянето на двустранни и многостранни международни споразумения и/или договори, свързани с партньорства и консорциуми по проекти в областта на младежи и спорта, финансирани по програми на ЕС,Държавен експерт- изготвянето на национални позиции по въпросите на младежта и спорта за заседанията на работни групи и органи на Съвета на Европейския съюз, участва в инициативи и събития на Европейската комисия и Европейския парламент, а Главен специалист-Подпомага и участва в организацията на международни срещи, семинари, кръгли маси и пресконференции, свързани с изпълнението на европейските проекти, Държавен експерт-участва в работни органи/ групи по линия на ЕС, Съвета на Европа, Ю., СЗО, ОИСР, Световната антидопингова агенция и други. Участва в процесите на координация по линия на Съвета по европейски въпроси, Главен специалист-По възлагане от прекия ръководител или директора на Дирекция ЕППМС сътрудничи на другите звена на министерството, като предоставя информация за инициативи и възможности за финансиране от международни организации в областта на младежта и спорта, антидопинговата политика, борбата против насилието в спорта и други,Държавен експерт-Участва в осигуряването на информация за тенденциите и новостите в областта на младежта и спорта в ЕС и в други страни,при необходимост осъществява преводи на материали и устни преводи при протоколни срещи, а Главен специалист-Осигурява преводите при срещи с чуждестранни представители и извършва преводи от/на английски език на материали и документи, свързани с дейността на отдела,изготвя преводи на материали, свързани с набиране на необходимата информация за попълване на проекти формуляри за

кандидатстване по европейски програми, както и на друга информация, свързана с дейността на отдела, Държавен експерт-проучва, следи, анализира и обобщава добри практики в областта на младежта и спорта, най-вече от страни в ЕС, Г. сепциалист-Подпомага изготвянето на периодични доклади за напредъка на дейностите, изпълнявани от отдела и подпомага прекия ръководител в представянето им пред съответните европейски и национални органи и наблюдаващи институции, Държавен експерт-изпълнява в оперативен порядък и други задачи, възложени от началника на отдела и директора на дирекцията и главен специалист-Изпълнява в оперативен порядък и други задачи, възложени от началника на отдела и директора на дирекцията, докладва на прекия ръководител за установени от него допуснати пропуски и нарушения, които създават предпоставки за корупция, измами или нередности, а в случаите, когато нарушенията са допуснати от прекия ръководител, докладва на контролиращия ръководител, Главен специалист-докладва на прекия ръководител за установени от него допуснати пропуски и нарушения, които създават предпоставки за корупция, измами или нередности. В случаите, когато нарушенията са допуснати от прекия ръководител, докладва на контролиращия ръководител и при сравнение на Длъжностната характеристика на длъжността „Главен специалист“ с Длъжностната характеристика, която Д. М. е подписала за длъжността „Държавен експерт“ вещото лице посочва, че по отношение на преките задължения има припокриване в последните две, които обаче по своята същност са стандартни и фигурират и в преките задължения и за длъжността „Началник отдел“, а по отношение на другите задължения вещото лице установява, че в някои от тях има известно припокриване, но тези които са за длъжността „Главен специалист“ са повече с техническа и спомагателна насоченост, т.е. подпомага дейността на по- висшестоящите.

Наред с това, следва да бъде посочено още, че в мотивите на Тълкувателно решение №2 от 16.02.2014 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на Върховния административен съд изрично е посочено, че всеки държавен служител бива назначаван на длъжност, която е установена като конкретна щатна възможност в утвърдения щат на съответната структура. Всяко структура от своя страна има териториална /пространствена/ определеност в закона. В ТР изрично се сочи, че предметът на служебното правоотношение трябва да определя функциите, които служителят ще изпълнява, така и мястото, на което ще ги изпълнява, защото мястото на изпълнение на служебните задължения от една страна означава мястото, което съответната длъжност заема в системата на администрацията, а от друга – териториално определеното пространство, където служителят изпълнява функциите си.

В тази връзка, неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че част от функциите за длъжността, която е заемал оспорващият са прехвърлени в други структурни звена, защото ако изпълненията на едни правомощия изискват възлагането им на определен брой служители и когато тези правомощия започнат да се изпълняват от намален брой служители или от други длъжности по длъжностното разписание, това не води до извод, че няма съкращаване на длъжността, още повече, че тази преценка е преценка на органа по назначаването по целесъобразност.

Неоснователен е и доводът на оспорващия, че в Министерство на младежта и спорта е имало достатъчно свободни места, но нея не и е предложено да ги заеме, защото преценката дали изобщо да остане даден служител в едно министерство е преценка на органа по назначаването и при съкращаване на длъжността по реда на чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл органът по назначаването няма задължение преди да прекрати служебното правоотношение да предложи на служителя да заеме друга свободна длъжност в Министерството.

Предвид на това, длъжността на оспорващия е съкратена, тя е престанала да съществува и в новото Длъжностно разписание, като е намалена щатната численост на Държавен експерт от 3 на 1 щатна бройка. "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена

позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и процесният случай е такъв- длъжността, която е заемал оспорващият е престанал да съществува както като нормативно определена позиция в длъжностното разписание, но и като система от функции, задължения и изисквания в длъжностното разписание, действало както към момента на прекратяване на служебното правоотношение, така и след това.

Обстоятелството, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция, не води до извод, че не е налице реално съкращаване на длъжността, защото бройките са намалени от 3 на 1.

Твърдението на оспорващия, че същата е могла да заеме длъжността, на служителя, който е командирован и няма отправено предложение до нея е извън спора, предмет на делото, защото нормата на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл не вмениява в задължение на органа по назначаването да отправи каквото и да е предложение на служителя да заеме друга свободна длъжност – в случая- Главен специалист. Обстоятелството, че има известно припокриване на функциите на длъжността-Държавен експерт и Главен специалист, не води до извод, че е налице пълно тъждество между двете длъжности, което да доведе до извод, че не е налице реално съкращаване на длъжността, още повече, че от заключението на вещото лице е посочено ясно къде е припокриването и къде са различията.

Обстоятелството, че в Дирекция „Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“, Отдел „Международно сътрудническо“ Я. Р. Г. на длъжност -Главен експерт“ е командирован за периода 01.04.2023-31.03.2025 г. в А., Испания съгласно Заповед № РД-14-В/22.02.2023 година и оспорващият е могъл да заеме неговата длъжност, не води до извод, че заповедта е незаконосъобразна, като органът по назначаването отново няма задължение да предложи на служителя, който смята да съкрати да заеме друга свободна длъжност. От заключението на вещото лице по повторната експертиза е видно, че при сравняване на Длъжностната характеристика на лицето Г. с Длъжностната характеристика, която Д. М. е подписала за длъжността-Държавен експерт“ е видно, че по отношение на: основна цел на длъжността, области на дейност, преки задължения, възлагане, планиране и отчитане на работата, отговорности, свързани с организацията на работата, управление на персонала и ресурсите и вземане на решения няма различия между двете длъжности, но установените различия от вещото лице са по отношение на нивото, което имат всяка една от тези две длъжности в Класификатора на длъжностите в администрацията /КДА/ - длъжността-Държавен експерт“ йерархически представлява по-висока позиция от длъжността-Главен експерт“, което е обвързано и с изискването лицето, което следва да заеме длъжността-Държавен експерт“ да е с по-висока образователна степен от това, което следва да заеме длъжността-Главен експерт“, т.е. формално погледнато Д. М. би могла да изпълнява функциите и задачите на длъжността-Главен експерт“, но това не води до извод, че органът по назначаването следвало да я назначи на новооткритата длъжност и фактът, че е притежавала съответната квалификация не вмениява в задължение на органа по назначаването да я назначи на тази длъжност, защото преценката кой служител на каква длъжност следва да бъде назначен е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол и формално Д. М. Р. би могла да изпълнява функциите и задачите на длъжността-Главен експерт“, тъй като има припокриване между основните задължения и отговорности на двете длъжности „държавен експерт“ и „главен експерт“, но следва да се има предвид, че преценката за това дали в действителност отговаря на условията за назначаване по заместване на служителя, командирован по реда на чл. 81в от ЗДСл е на органа по назначаването, / в който смисъл е и заключението на вещото лице Ж. също не води до извод, че органът по назначаването има каквото и да било задължение да предлага на служителя, който подлежи на съкращаване да заеме друга каквато и да било длъжност по каквото и да било служебно правоотношение. Обстоятелството, че е отговаряла на изискванията за заемане на тази длъжност, не вмениява в задължение и то автоматически органът по назначаването да я

назначи на тази длъжност.

Фактът, че щатните бройки в Дирекция „Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“ съгласно Длъжностното разписание в сила от 23.04.2024 година, утвърдено със Заповед № РД-09286/ 23.04.2024 година и Длъжностното разписание в сила от 02.07.2024 година, утвърдено със Заповед № РД-09-531/ 02.07.2024 година и съгласно Поименното разписание на длъжностите към 01.07.2024 година, Поименното разписание на длъжностите към 02.07.2024 година и Поименното разписание на длъжностите към 01.09.2024 година са 14, не води до извод, че реално няма съкращаване на длъжността, защото в преценката на органа по назначаването е да съкрати едни длъжности и да открие нови с цел оптимизиране на структурата на администрацията.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, отговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявеното срещу нея оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователен и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143,ал.3 от АПК-(З) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2021 г.) Когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Страна по делото е административният орган, по силата на признатата му с АПК административна правосубектност, но разноските се възстановяват от бюджета на юридическото лице, към което се числи административният орган. Съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 200 до 300 лева, делото не представлява фактическа и правна сложност, проведени са няколко съдебни заседания, процесуалният представител на ответника по оспорването е взел активно участие, както в съдебните заседания, така и при представяне на доказателства и при депозиране на изключително компетентни и обосновани становища както по доказателствата, така и по всички възражения на оспорващия и на тази плоскост, съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение в максимума от 300 лева-153,39 евро. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/приложима по силата на чл.144 АПК по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Д. М. Р. от [населено място] срещу Заповед № ЧР-24-595/02.07.2024 година на Министър на младежта и спорта, с която последният прекратил служебното правоотношение на Д. М. Р. на длъжност – Държавен експерт в

Дирекция „Европейски програми, проекти и международно сътрудничество“, в Отдел“
Международно сътрудничество“ на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради
съкращаване на длъжността.

**ОСЪЖДА Д. М. Р. ОТ Г.С. ДА ЗАПЛАТИ НА МИНИСТЪР НА МЛАДЕЖТА И
СПОРТА- Г.С. СУМАТА ОТ 153,39 ЕВРО/ 300 ЛЕВА/- ЮРИСКОНСУЛТСКО
ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.**

**НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА
ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.**

**РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ
ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.**

СЪДИЯ: